

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Petrus Aragonius ex Carmelitano templo versus quod tormenta ænea
displodenda curarat, ænea pila ictus occubuit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

in vnum præfidis vires auget, & inopinatus sub noctem sequentem cum scalis, & reliquo apparatu redit. In via cum alacres incederent mutuo sese adhortantes, miles quidam hæreticus nomine Ioannes Zuuyckius ore sacrilego iactabat se suis manibus Hallensi mulierculæ (Dei parentem intelligebat) nasum abscissurum; Cùm verò ad oppidum peruenisset, excussa grande plumbea, nasus ei auferretur, quare à commilitonibus mirifice est irritus qui identidem eum ad nasum recipiens dum Hallas mittebant, quæ in re Deiparæ benignitatem intueri licet, quæ hominem nefarium omni poena dignum benignè sui sceleris hæc læui poena admonere voluit.

Aliud simile exemplum.
Alter in eadem expeditione Ioannes Rysseimannus immaniore etiam sæuitia, & ore terrore effuderat, sacratam se statuam Bruxellam adducturum, atque ibi igne subiecto publice crematurum, qui mox blasphemix poenam accepit; in ea enim oppugnatione os, & mentum tormenti ictu ei est ablatum, & paulo post ipsa etiam vita. Hæc duo narrat Lipsius in opusculo, de D. Virgine Hallensi cap. 7.

Deipara simul christi confringens, à puero lesa vulnerata.
Circa annu Dominicæ Incarnationis 1577, cùm passim in toto penè Belgio Iconomachi templa, & imagines irruere cœpissent: contigit in celebri quodam pago Lokeren appellato, quatuor miliaribus à Gandauo distito, quendam B. Virginis Deiparæ statuam inuadere, ac demoliri, cumque magno labore talem imaginem luxasset, decidens illa, sui ipsius casu vindictam infixit Iconomacho: Nam casus iste imaginis, nutu diuino sic accidit, vt puellus ille Christus Dominus, quem Virgo mater vno gestabat, quantumcunque antea blandulus, nunc vlticri manu (quam arte Sculptoris protensâ habebat) recta in caput ipsiusque maxillam Iconomachi impingeret, eandemque velut armilla quadam, acuta perforaret, sicut de Leviathan apud Iob legimus Iob 40. & Psalm. 31. *In chamo, & freno maxillæ eius eorum constringe, qui non approxinant ad te, quamquam hic animo præpostero nimis approximauesit.* Historia ab oculatis, & fide dignis testibus in consensu honoratorum virorum nobis relata est. Hæc ad verbum Tilmannus Brëdenbachius lib. 3. sacrarum collationum cap. 22.

PETRVS ARAGONIVS EX CARMELI-

tano Templo versus quod tormenta aenea dispendenda curaret, aenea pila scuto occubuit.

50 **Q**VANTA autem reuerentia Sancto Petrus Aragonius, præsertim Deiparæ, in bellis etiam iustis ab omni militari iniuria, & bellica profanatione sint custodienda, sequens exemplum templi Deiparæ à Carmelo apud Neapolim aperte declarat. Cum Alfonso, qui primus ex Aragoniis à Ioanna II. Regina Neapolitana in filium adoptatus, cum Renato Andegauensi de Regni possessione armis contenderet, eaque de causa anno 1439 Neapolim, quam Renatus obtinebat, terra, marique obsideret, Petrus Aragonius Alfonso frater totius exercitus Dux eam Civitatem multis in locis, sed præsertim murum illum Civitatis propè templum B. Virginis de Carmelo ad portam Urbis, vulgo à mercato dictam, æneis tormentis quatuebat: prostrato muro, qui Carmelitanum templum obtegebat, ingens quidam globus disiplosus eius templi Absidem perumpens caput Statuæ Christi Domini Nostri è Cruce pendens, quæ super trabem in media templi testudine collocata erat, recta petiit, cuius ictum statua ipsa caput demittendo insigni miraculo declinavit, quare ingenti Absidis concussione, & terrifico pilæ fragore exciti Patres Carmelitæ, alique Ciues Monasterij custodiæ deputati accurrunt, tantumque miraculum conspicati, sacræ Crucifixi effigiem ad tutiorem locum transferte frustra sunt conati: eam enim nequiquam mouere potuerunt: caput verò sacræ Crucifixi statuæ in hodiernum vsque diem aliquantulum solito depressius visitur: pila item illa ad miraculi monumentum in templo asseruatur tabella exposita, quæ totius rei gestæ narrationem continet, Insequenti verò die, qui teste Mariana erat 23. Octob. & in feriam sextam incidit, cùm idem Petrus ad vallum, aggeremque vbi ænea tormenta ad quatendam Urbem collocata erant, aduenisset, iubetisque vbi verberationem versus eandem partem redintegrati, è Diuæ Mariæ Carmelitane Templo, inquit Mariana, tormento percussus occubuit, pila tertio ad terram illisa, quarto ictu caput

Petrus Aragonius, qui in B. Virg. à Carmelo templum aenea tormenta dispendenda curaret, aenea pila scuto occiditur.

Circa Crucifixi simulachrum pila aenea ictum declinat.

Idem loco moneri non potuit.

Mariana,

put eius comminuit. sic ille; quo audito Alfonso fratris nece moestus, iustam tamen Dei punitionem agnosceus, testatus est se, cum Crucifixi miraculum, quod pridem euenerat, ex transfuga cognouisset, Petrum fratrem eodem, quo interijt die sedulo monuisse, ne versus Carmentanum Deiparæ templum tormenta displicere iuberet. Petrum verò ad hoc nullum sibi responsum dedisse, sed malo suo eandem verberationem rursus tentare voluisse. Ad hæc tanta secuta est imbrum magnitudo, vt obsidio soluenda fuerit. Alfonso verò hoc Crucifixi miraculo adeò est permotus, vt cum trienno exacto Neapolis in eius potestatem venisset, postmodum ad templum Deiparæ Carmentanum adierit, vt sacram Crucifixi imaginem piè veneretur. quod & deinceps crebrò facitavit. hæc Thomas Cost.

Mariana.

non referat, necem tamen Petri miraculo tributam significat his verbis: *Vulgus militum, sed & populi multitudo Petri eadem in Religionem vertebat, præsertim continuis imbribus oppugnatione impedita, soluta obsidione Capuam discessum, hæc Mariana.*

Miraculum S. Mariæ ab Arcu prope Neapolim in Nolana Diœcesi,

VIR QUIDAM DEIPARÆ AB AR-
ca imagine, qua in Nolana est Diœcesi, percussa, suspensio; Mulier item in eadem Deiparæ blasphemam pedum abscissionem mihi dantur.

57 VERVM omnis quam plurimis aliis ex omni antiquitate petitis exemplis, quæ ad hoc confirmandum afferri possent, veniamus ad ea, quæ vel Patrum superiore, vel nostra recentiori memoria contigerunt. in via publica prope S. Anastasiam (id est, oppidum Nolanz Diœcesis ad Ciuitatem Vesuuium spectans, quod inter Nolam, ac Neapolim sex passuum millibus æqua distantia interiacet, situm ac Vesuuij montis iadices flammaram, cinerisque eruptione, ac Plinij interitu maxime celebris) erat angustum, ac tenuis fa-

cellum in campestri loco antiquitus extructum, cui nomen vulgo S. Maria ab Arcu, sic dicta à fornice, ad cuius leuam in pariete erat liquidis expressa coloribus Deiparæ imago, puerum leuam inter brachia gestantis, quæ quamuis nullo olim Clericorum perpetuò seruitio coleretur, illustrata certe diuinitus est nobilissimo miraculo, quod finitimos populos ad pietatem, nouumque facilli cultum exciuit. Enim verò centesimo fere ab hinc anno cum in ea vicinia ludum aliqui desiderent, quo lignei globi trude item lignei circumaguntur in plano, ac subinde trudentur, impius quidam, & proiectæ audaciæ, quod pecunie iacturam faceret in ludo, die, qua sacratissimum Resurrectionis Domini Pascha proximè sequitur, arreptam, qua ludabat pilam irato, infensoque animo in depictæ Deiparæ faciem sacrilega manu contorsit; inde repente sanguis miraculosè dimanauit, cuius represso fluxu tanguinei coloris impressa cicatrix diuinitus remansit in facie. Verùm ex templo impius percussor immobilis factus, eodem in loco in secleris poenam, ludicis tentantia infelici arbori cum luforis instrumentis suspensus interijt: tunc verò perspicua miraculi nouitate commota vicinia est, ad nouam Deiparæ pietatem, tunc aucta celebritas, nam eadem feria secunda Paschatis, eo in loco decretata est solemnitas, quæ ad inlequeus vsque miraculi tempora perdurauit, quin etiam ad posteritatis monumentum reum ex arbore suspensum cum luforis instrumentis in veteris ædiculæ pariete, hæc inscriptione notatum coloribus expresserunt, quæ nos ipsi longo intervallo ex eodem semidurato expressimus, ea verò e usmodi est, demptis quibusdam oculis vetustate exelis, quas etiam punctis notatas lectori supplendas relinquitur: Mirabilis Deus in sanctis suis, quanto magis in Matre sua, quam cum quidam diabolica instigatione lufor pila percussisset in faciem, repente immobilis factus à curia deprehensus, & ex arbore suspensus fuit. Dominus Cæsar... tot, ac humilis Dei seruus, ... nus de lamone restauru M. A. N. D. 1577. ator. f. m.

58 Verùm anno 1590. iterum accensus est feruor, iterum ad aucta frequentia alterius celeberrimi miraculi occasione: nam anno proximè superiore feria secunda Paschatis, qua annu-